

WALPURGIS, DE ROOVERS EN HET SPECTRA ENSEMBLE
SPELEN 'DE NOCES'

Geen zomer zonder wodka

De families van de bruid en de bruidegom mogen elkaar niet erg, maar er zit niets anders op: ze zullen elkaars aanwezigheid minstens tijdens de bruiloft moeten gedogen. Het muziektheatercollectief Walpurgis, De Roovers en Het Spectra Ensemble nodigen u uit voor een rumoerige bruiloft, met blabla van Anton Tjechov en boem-boem van Igor Stravinsky. **|| door mark cloostermans**

DE voorstelling combineert *Het huwelijk* van Anton Tjechov met *Les noces* van Igor Stravinsky. „Ik loop al tien jaar rond met het idee om rond *De nocés* van Stravinsky een voorstelling te maken”, zegt Judith Vindevogel (Walpurgis). „Die muziek heb ik een aantal keer live gehoord. Telkens viel me een oerkracht op, die er nooit helemaal uitkwam in een concertante setting, al was het maar omdat er in een zaal altijd een afstand is tussen het publiek en de mensen op de scène. Ik wou daarom een ruimte vinden die minder formeel was. De Zomer van Antwerpen was de perfecte gesprekspartner. De locatie is de loods waar vorige zomer de spektakelmachines van François Delatozière tentoongesteld werden.”

Sara De Bosschere (De Roovers): „Alles is vertrokken vanuit de muziek van Stravinsky. Met die in het achterhoofd zijn we heel wat stukken begonnen lezen.”

Vindevogel: „Ik wou dat het stuk begon met de chaos die je in Stravinsky hoort, maar daarvoor moesten eerst enkele personages voorgesteld worden.”

De Bosschere: „We lazzen stukken over bruiloften en feesten: van Gombrovic, Canetti, Brecht, Mrozek... Uiteindelijk kozen we voor *Het huwelijk* van Tjechov, een kolderieke cenaker.”

Vindevogel: „De familie van de bruid wordt gespeeld door acteurs, de familie van de bruidegom door zangers. Je voelt spanningen tussen die twee. De families komen uit een verschillende wereld, net zoals de acteurs en de muzikanten onderling. Bovendien is het een gearrangeerd huwelijk. Men is onwennig. Om het nog erger te maken, heeft de familie van de bruid een generaal uitgenodigd, om hun aanzien bij de schoonfamilie te vergroten. De hoge gast blijkt echter tegen te vallen en de familieleden van de bruidegom nemen het feest over. Ze willen niet vertrekken voordat het bruidspaar met elkaar geslapen heeft,

want er moet een kind van komen: de families moeten verenigd worden. En de wodka bij het eten dient als glijmiddel.”

– Een bruiloft is een pasklare metafoor. Het is vast niet toevallig dat één familie bestaat uit acteurs, de andere uit zangers?”

Vindevogel: „Nee, *De nocés* zou je ook kunnen opvatten als een huwelijk van theater- en muziek mensen. Dat is iets waar wij binnen Walpurgis al jaren aan werken. Deze voorstelling is een jukpunt voor de komende jaren. Het is een beetje als koorddans. Zangers zijn het gewend om strak geregisseerd te worden. Dat doe ik niet.

Elke speler in *De nocés* draagt verantwoordelijkheid, niet alleen voor zijn eigen rolletje, maar voor het geheel.

– De Roovers werken al jaren op die manier, als collectief, zonder regisseur. Is dat de reden waarom Walpurgis graag met De Roovers samenwerkt?”

De Bosschere: „Judith en ik hebben elkaar leren kennen bij de voorstelling *1834* van Discordia. We delen die achtergrond van collectieven en emancipatie van de acteur. Als de speler het gevoel krijgt dat hij capabel is om betrokken te zijn bij de open dramaturgie, dan gaat er een wereld open.”

Vindevogel: „Dit is wel de eerste voorstelling waarvoor we samenwerken met alle Roovers. Artistieke samenwerking groeit langzaam en niet elke samenwerking levert ook iets op. Je zou kunnen zeggen dat alle vorige samenwerkingen tussen De Roovers en Walpurgis werden bedacht in functie van *De nocés*.”

– Wat leert een acteur die in een muziektheater voorstelling meespeelt?”

De Bosschere: „Dat elk lied een zin is, en elke zin een muziekstuk. De toneelteksten van Jan Decorte bijvoorbeeld zijn heel muzikaal. Het ritme van die taal brengt je moeiteloos bij de emotie van de tekst. Bij Shakespeare is dat ook: het ritme, de janken, de structuur... die maken de emoties vrij.”

Je als toneelspeler verhouden tot de muzikaliteit van een taal, geeft je uiteindelijk veel meer mogelijkheden dan je blindstaren op psychologische inhoud.

– In *De nocés* spelen zo'n 35 acteurs, muzikanten en zangers. Dat is waarschijnlijk de grootste reclamespot

ooit voor het muziektheater...

Vindevogel: „Ik vind muziektheater vandaag een van de meest relevante kunstvormen. Het is een samenwerking tussen verschillende disciplines. Die hoeven zich daarom nog niet te verstrengelen, zoals in de musical. Het volstaat dat je elkaar vindt, dat je luistert naar elkaar. Alles in onze maatschappij is gericht op het oog: het zappen van de ene visuele prikkel naar de andere. Het oor is een onderontwikkelde orgaan geworden. Simpelweg naar elkaar luisteren wordt al moeilijk bevonden. En muziektheater ontwikkelt het oor. Je luistert naar elkaar, met ogen en oren, met alles.

– De Roovers openen nu voor de tweede keer de Zomer van Antwerpen; vorig jaar speelden jullie *Van de brug af gezien* in de haven. Is de Zomer een podium waarop jullie zich thuisvoelen?”

De Bosschere: „De Zomer is ook een soort *fin de saison*. Iedereen geeft nog één keer alles. Het voorbije seizoen is voor ons toch wel zwaar geweest: *Professor Bernhart*, *The woods*, *Robbie* en ik zijn met De Onderneming naar Amerika geweest, er zijn twee nieuwe baby's in de groep...”

Op den duur ga je dan denken: die Tjechov, die doen we wel even. En moesten we dat als een gewone voorstelling doen, dan was het zo gepiept. Je neemt de telefoon, belt een paar mensen en je begint eraan. Dat is nu niet het geval. Voor ons wordt het onverwacht superinteressant. Ik leer ongelooflijk veel bij.

„*De nocés*”: 4 > 20/7, om 21u, niet op woensdag en zondag. Spoorwegemplacement, Dampsluis, Antwerpen Dam. Reserveren: 03-202.91.50. www.zomervanantwerpen.be

Sara De Bosschere (De Roovers) en Judith Vindevogel (Walpurgis) geven aan het eind van het seizoen nog één keer alles in „De nocés”. © RT

